

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ŽEMĖS MOKESČIO ĮSTATYMO NR. I-2675
2 IR 6 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIVP-1163**

2022 m. d. Nr.

Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2021 m. gruodžio 15 d. sprendimo Nr. SV-S-333 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 5 punktą, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Nepritarti Lietuvos Respublikos žemės mokesčio įstatymo Nr. I-2675 2 ir 6 straipsnių pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIVP-1163 (toliau – Įstatymo projektas) dėl šių priežasčių:

1. Įstatymo projektu siūloma teisinio reguliavimo priemonė nėra tinkama, nes Įstatymo projekto aiškinamajame rašte nurodytas Įstatymo projekto tikslas – suvienodinti žuvininkystės konkurencines sąlygas – negali būti pasiektas Lietuvos Respublikos žemės mokesčio įstatymo pakeitimais. Pagal Įstatymo projekto aiškinamojo rašto 1 punkte pateiktą informaciją žuvininkystės srityje yra susiklostę valstybinės žemės nuomos turiniai santykiai, kurių pagrindai įtvirtinti Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.551 straipsnyje ir 6.552 straipsnio 2 dalyje bei Lietuvos Respublikos žemės įstatymo 9 straipsnyje. Pažymėtina, kad valstybinės žemės nuomos mokestis yra atlygis už naudojimąsi valstybine žeme pagal valstybinės žemės nuomos sutartį, o ne pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymą administruojamas mokestis. Savivaldybių tarybos, siekdamos įgyvendinti savivaldybės prioritetus, paskatinti norimas veiklos sritis savivaldybėje ir vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. lapkričio 19 d. nutarimu Nr. 1798 „Dėl nuomos mokesčio už valstybinę žemę“, nustato nuomos mokesčio už valstybinę žemę tarifą metams, kuris negali būti mažesnis kaip 0,1 procento ir didesnis kaip 4 procentai žemės vertės (1.3 papunktis), taip pat turi teisę savo biudžeto sąskaita mažinti valstybinės žemės nuomos mokestį arba visai nuo jo atleisti (1.8 papunktis). Taigi Įstatymo projekte numatyti pakeitimai neturėtų įtakos skirtingam savivaldybių nustatytam nuomos mokesčio už valstybinę žemę tarifui.

2. Įstatymo projektu siūlomas keisti Žemės mokesčio įstatymas nustato žemės apmokestinimo žemės mokesčiu tvarką. Kaip ir tais atvejais, kai valstybinė žemė nuomojama, savivaldybių tarybos, atsižvelgdamos į savivaldybės prioritetus, gali savo biudžeto sąskaita sumažinti žemės mokestį arba visai nuo jo atleisti pagal Žemės mokesčio įstatymo 8 straipsnio 3 dalį. Be to, Įstatymo projektu siūlomas reguliavimas siaurintų žemės mokesčio tarifo ribas ir galėtų varžyti savivaldybių taryboms Lietuvos Respublikos Konstitucijos 121 straipsnyje, Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 16 straipsnio 2 dalies

37 punkte suteiktą diskrecijos teisę laisvai veikti įstatymų nustatyta tvarka (savo biudžeto sąskaita nustatyti mokesčių lengvatas, įstatymų nustatyta tvarka nustatyti mokesčių tarifus). Kartu atkreiptinas Lietuvos Respublikos Seimo dėmesys, kad dėl lengvatinio apmokestinimo sumažėjusios savivaldybių biudžetų pajamos turėtų būti kompensuojamos iš valstybės biudžetui tenkančių pajamų, o tai turėtų įtakos valstybės biudžeto priėmimams įsipareigojimams vykdyti.

3. Siūlymas Įstatymo projekte nustatyti lengvatinį apmokestinimą tam tikrą komercinę veiklą vykdančioms asmenims neatitiktų Aštuonioliktosios Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos, kuriai pritarta Lietuvos Respublikos Seimo 2020 m. gruodžio 11 d. nutarimu Nr. XIV-72 „Dėl Aštuonioliktosios Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos“, nuostatų dėl tolesnio savivaldybių finansinio savarankiškumo didinimo (181.3 papunktis).

Ministras Pirmininkas

Finansų ministras